

Komlósi Kornél

Test, töredékben

Látlak, tested hiába boncoljuk
rajta nem betűk, de jelek,
és muszáj, hogy együtt ráncoljuk
tovább, hogy kiértselek

e változó testi nyomokból,
mert szerintem a lényeg
ott van és ott lapul a szótlan
énnek lenyomataként meg.

Minden a testek közeledése
és távolodása csupán,
megváltatlan összeérések
története szemben, tarkóban,
ujjbegyek kis gyűrűiben,
a test egész rohadt és szótlan
vendéjátéka közben.

E történetek utcán, boltban,
ágyban kis gondolatjelek,
álmaikban még izgatottan
fonódnak át történetek

egymáson, akár egy könyvből
kitépett pár lap lennének,
titokból és szagból és csöndből,
odavetve töredéknek.

Medvetánc

Verset írni kényszerből fogság,
szórakozásból cirkusz,
nőnek egyszerű hiba és gazemberség,
egyáltalán valakinek,
akárkinek.

Mióta nem hiszek a tárgyi valóság
megfigyelésének értelmében,
s nem vagyok oly pimaszul elhivatott
és jól nevelt, hogy húst és vért
egy papucshoz vagy bármihez hasonlítsak,
mert feltételezem, hogy a te, vagy az ő lelke,
úgy az enyém is olyan amilyen,
mióta hiszek egy nyelvben, mi csak dadog,
s kevésbé takar el és hiszek az értelmezhetetlen
közlésekben, mint az egyszer egy az egy,
a majd megadom, a szeretlek, a hm, az ingyen sör
és átmeneti kabát, a krrrrrrr, a stb,
mióta nem tudok sem a saját, sem az emberek
szenvédéseire, örömeire, hallgatásukra szen-
vedéssel, örömmel, hallgatással
tekinteni,
azóta
jólesőn fogolyként tekintek magamra
és a napi beigért sétáim közben
szabad medvékre gondolok.

Csavargások

Néma és beszédes városok, piszkukkal
és mocskukkal feléd, hozzád.
Az Isten tán három pontban összeáll, tudod,
így

...

Kerítések tövében, béna kapualjak
alatt fejemre
levegő,
némi virágillat és
baj.

Jó itt így, bukdácsolások
és hajbóklászások közt
le-lerogyni, az emberhez legméltóbb
alakzatban, mikor
sarkon a segg,
s a hát csukott szárny,
a szárnyközépen gumósor,
annak a végén csüng a fej,
Csavargás ez.
Otthonról haza,
lábból eresz alá.